

не само при соли, но и за хора, и Бахъ пише вече доста високо за С. въ хора. Културата на С-вия гласъ се все повече увеличава, и обемътъ на писането се постепенно разширява. Нормалниятъ обемъ на С-то е c^1 — a^2 , високи С-ни достигатъ и до c^3 , а изключителни — e^3 , и даже a^3 . Въ църковната музика и въ операта—С-вия гласъ е билъ изпълняванъ нѣкога отъ момчета и кастрати (гл. т.).

Сопрановъ ключъ — (гл. Ключъ).

Сордини, ит. *sordini* — се наричатъ приспособления—за пълно, или отчасти, заглушаване на едно звучащо тѣло — служащи за намаляване силата на тона при струнитъ, медни и ударни инструменти. При клавириитъ инструменти това става чрезъ единъ педалъ, който тъй измѣства чехлото (нѣм. *Bezug*) на струнитъ, че чукчетата ги улучаватъ до половината, или съ съвсемъ малка сила. При струнитъ инструменти—чрезъ поставяне на подложката (магаренцето) — едно здраво прикрепено о него дървено, цинково или каучуково пѣрче, което прѣчи на силното трептене. При меднитъ духови инструменти се получава чрезъ поставяне на едно жълбовидно или крушевидно филцово, или дървено, пѣрче въ широкия край на инструмента, или чрезъ запушване съ ржка (при хорни и тромпети), при тимпанитъ — съ допиране на ржка, а при барабанитъ — чрезъ поставяне на жжсъ сукно.

Сордино, ит. *sordino*, гл. Сордини. соп. *s* = съ сордино; при музиката за пиано соп. *s* означава — да се свири съ педалъ

Сордуна, лат. *sorduna* — дървенъ духовъ инструментъ. съ цилиндрическа звукова цевъ, въ форма U, снабдена съ 12 дупки и съ двойно листно езиче. Инструментътъ се е правѣлъ въ различни голѣмини.

Соре, Емиль — Sauret, Emil — виденъ цигуларъ, род. 22 май 1852 въ Дюнь ла руа, умр. 12 февр. 1920 въ въ Лондонъ, ученикъ на Парижката и Брюкселската консерватории, концертиралъ отъ 1866 съ много голѣмъ успѣхъ въ Европа и Америка, 1880-91 преподавателъ въ Щерновата консерватория въ Берлинъ, 1891—1903 — въ Кралската музикална академия

въ Лондонъ; 1903—906 въ консерваторията Цигфелдъ въ Чикаго, следъ което живѣе (отъ 1908) въ Лондонъ. Компониралъ два концерта и една рапсодия за цигулка и оркестъръ, и др. творби за цигулка.

Сориано Фуертесъ, Мариано — Soriano, Fuertes, Mariano — испански компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 28 мартъ 1817 въ Маруна, умр. 26 мартъ 1880 въ Мадридъ, билъ учителъ въ тамошната консерватория, директоръ на Музикалнитъ лица въ Кордова и Кадикъ, и оперенъ капелмайсторъ въ Барселона. Компониралъ нѣколко сарсуели, и писалъ: „Арабско-испанска музика“ (1853), „История на испанската музика“ (4 тома 1855—59). С. е основателъ на първия испански музикаленъ вестникъ — *Iberia musical y literaria*.

Соспиро, ит. *sospiro* = въздишка, се нарича въ мензуралната нотописъ — половина тактовата пауза.

Состенуто, ит. *sostenuto* = задържащо — за означав